

statstilskud til daghøjskoler. Det er dog forudsat, at den skal være af beskeden karakter i betragtning af, at målgruppen er kortuddannede. Dette har skolerne været bekendt med siden lovens ikrafttræden.

Der findes ingen overgangsordninger for deltagerbetaling i bekendtgørelsen. På det grundlag er der ingen muligheder for at fritage kursisterne for at betale deltagergebyret på minimum 30 kr. pr. uge.

Det er derfor korrekt, at skolen med tilbagevirkende kraft skal opkræve en betaling for de uger i 1996, som der er gennemført undervisning i.

Endvidere kan det oplyses, at ministeriet i forbindelse med udarbejdelsen af bekendtgørelsen om statstilskud har haft inddraget de respektive organisationer på området. Daghøjskolerne har således været bekendt med, at der skal opkræves deltagerbetaling for alle de uger i 1996, som der undervises i.

Spm. nr. S 2014

Til undervisningsministeren (18/4 96) af:

Annette Just (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at bekendtgørelsen til opfølgning af daghøjskoleloven først kom daghøjskoler og kursuscentre i hænde medio januar måned?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 2013.

Svar (29/4 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Jeg kan oplyse, at bekendtgørelse nr. 1056 af 18. december 1995 om statstilskud m.v. til daghøjskoler blev udsendt til skoler og de respektive organisationer på området den 22. januar 1996, så snart trykningen var tilendebragt.

Spm. nr. S 2038

Til sundhedsministeren (22/4 96) af:

Henriette Kjær (KF):

»Hvad vil ministeren foretage sig for at forhindre, at levnedsmiddelkontrollen fremkommer med kritiske udtalelser om et produkt, som den selv samme kontrol ikke har fundet anledning til at skride ind over for med et påbud eller forbud?«

Begrundelse

Når levnedsmiddelkontrollen har undersøgt et produkt, men på trods heraf ikke fundet anledning til at forbyde dette, bør det ikke være tilfaldt levnedsmiddelkontrollen at udtale sig negativt og skadeligt om produktet. Hvis der forekommer forhold omkring produktet, der er kritisable, må der stilles påbud om udbedring, mens levnedsmiddelkontrollen bør afholde sig fra at udtale sig kritisk, såfremt der ikke findes anledning til at skride ind med forbud eller påbud over for produktet.

Svar (30/4 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Myndigheder og personer, der udfører opgaver efter levnedsmiddeloven, er underkastet de regler om tavshedspligt i straffeloven, som almindeligvis gælder for offentligt ansatte. Levnedsmiddeloven indeholder ikke regler, som herudover pålægger de ansatte en speciel tavshedspligt eller begrænser disses ytringsfrihed.

Jeg finder det naturligvis uheldigt, hvis disse myndigheder eller personer på uberettiget måde miskrediterer eller skader virksomheder eller produkter, som i øvrigt opfylder levnedsmiddelovgivningens bestemmelser.

Det er min opfattelse, at virksomheder, som finder, at uberettigede udtalelser fra en myndigheds side har skadet virksomheden, bør benytte det almindelige retssystem eventuelt ved et civilretligt erstatningssøgsmål.

Kontrollen med, at virksomheder overholder levnedsmiddeloven eller bestemmelser udstedt i medfør heraf udføres af kommunerne og er således et kommunalt ansvarsområde.